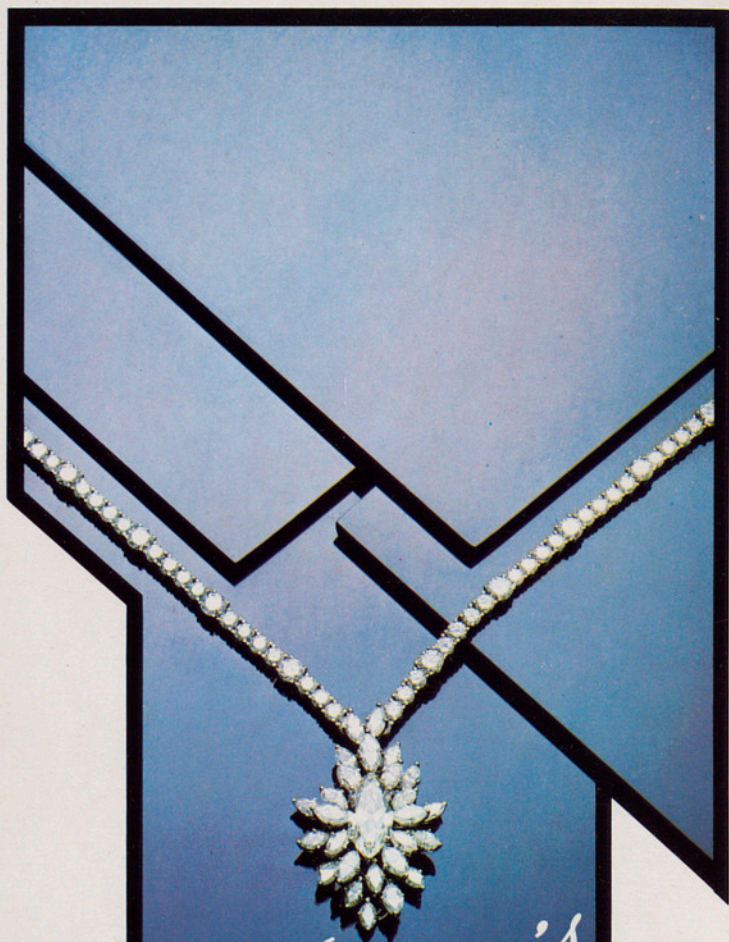

GRAN TEATRE
DEL LICEU

THE DANCE THEATRE OF HARLEM

Bagués

JOIERS

Sant Pau, 6
Teléfon 317 32 46 - 318 57 37
Barcelona-1

EL REGULADOR BAGUÉS
Rambla de les Flors, 105
Carme, 1
Teléfon 317 19 74
Barcelona-1

Passeig de Gràcia, 41
Teléfon 216 01 73 - 216 01 74
Barcelona-7

GRAN TEATRE DEL LICEU

Temporada 1985/86

CONSORCI DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

GENERALITAT DE CATALUNYA

AJUNTAMENT DE BARCELONA

SOCIETAT DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

DIRECCION FANNY SAGRERA

ESCOLA DANSA
CADAQUES CENTER

CURSILLOS AGOSTO • SEPTIEMBRE 85

escuelas en barcelona

brusi 1 / madrazo. 08006 barcelona tel. 209 01 69

san eusebio 34 / balmes. 08006 barcelona tel. 218 96 79

THE DANCE THEATRE OF HARLEM

Programa I

TROY GAME
GISELLE

Dies 8, 9, 10 i 12 d'octubre de 1985

Programa II

SÉRÉNADE
VOLUNTARIES
FIREBIRD (L'OCELL DE FOC)

Dies 11, 13, 15 i 16 d'octubre de 1985

Programa III

DOUGLA
LE CORSAIRE
LA MER
CARAVANSARAI

Dies 17, 18, 19 i 20 d'octubre de 1985

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL
GRAN TEATRE DEL LICEU

DANCE THEATRE OF HARLEM

Directors: ARTHUR MITCHELL - KAREL SHOOK

Director musical: MILTON ROSENSTOCK

INTERPRETS

KAREN BROWN JOSEPH CIPOLLA
STEPHANIE DABNEY JULIE FELIX
LORRAINE GRAVES YVONNE HALL
CHARMAINE HUNTER VIRGINIA JOHNSON
CARLD JONASSAINT MELANIE PERSON
CASSANDRA PHIFER KEITH SAUNDERS
EDDIE J. SHELLMAN LOWELL SMITH
LINDA SWAYZE TERRI TOMPKINS JUDY TYRUS
AUGUSTUS VAN HEERDEN DEREK WILLIAMS
DONALD WILLIAMS

Dean Anderson Joselli Audain Anjali Austin
Tyrone Brooks Darrell Davis Elena Domínguez
Pierre Lockett Judith Rotardier Theara Ward

Lisa Attles Rita Blackson Cubie Burke
Carol Crawford Marcia de Castro Kellye Gordon
James Goree Karen Henry Tassia Hooks
Adam James Christina Johnson Hugues Magen
Adelaide Mallette Mitchell McCarthy
Bernard McClain Allen Sampson Willow Sanchez
Enddalyn Taylor Keith Thomas Laurie Woodard
Leslie Woodard

IL BEL CANTO

COMPACT DISC D-50

COMPACT DISC SONY.

COMPACT DISC CAR

COMPACT DISC 101

SONY

CONSELL D'ADMINISTRACIÓ

President: Judith Peabody

Vice-president: Sydney Gruson

President i director executiu: Arthur Mitchell

Tresorer: William T. Kerr

Gordon Davis, Charles DeRose, Allan R. Johnson,
Jill Beasley Johnson, Bernard King, Joseph Liebman,
Frances Sirota Martinson, Leontyne Price,
Henry Silverman, Wilbert Tatum

Consultor especial del comitè de direcció: John Mazzola

STAFF DE LA COMPANYIA I PRODUCCIÓ

<i>Director de la Companyia</i>	Valerie D. Simmons
<i>Director de Reserves</i>	Robert J. Mooney
<i>Director de Producció</i>	Paul G. Moore
<i>Cap d'utilers</i>	Raymond Dorr
<i>Cap d'electricistes</i>	Paul Valoris
<i>Assistent d'electricistes</i>	Scott Schilk
<i>So</i>	James Monte Heath
<i>Director moda i disseny</i>	Zelda Wynn, Pamela Allen
<i>Sastreria</i>	Vernon Ross
<i>Sastreria</i>	Valerie Gladstone
<i>Ajudant de sastreria</i>	Carl Micnel
<i>Professor de la Companyia</i>	Evee Lynn
<i>Mestre de Ballet</i>	Lorraine Graves
<i>Pianista</i>	David LaMarche
<i>Director d'orquestra</i>	Boyd Staplin

ADMINISTRACIÓ

<i>Directors</i>	Arthur Mitchell
	Karel Shook
<i>Director administratiu</i>	Ruby H. Herd
<i>Director adjunt</i>	Chris Ledzian
<i>Director de marketing</i>	Jeffrey H. James
<i>Assistent de marketing</i>	Melinda L. Little
<i>Cap de Prens</i>	Susan Bloch & Company
	Ellen Zeisler
	Peter B. Carzasty
<i>Coordinador</i>	Donna Walker-Collins
<i>Secretari adjunt</i>	Herbert Smith
<i>Adjunt de marketing</i>	Juan C. Danbridge
	Bertis Bangaree,
	Dhi Persaud
<i>Cap de personal</i>	Shirley Mills
<i>Projectes especials</i>	Lorenzo James

FUNDACIÓ CAIXA DE PENSIONS

TEMPORADA MUSICAL '85/86

Proper inici de la temporada

Palau de la Música Catalana

12 novembre a les 21 h.

ITZHAK PERLMAN / BRUNO CANINO

Obres de: Brahms, Schubert, Beethoven i Saint-Saëns

Centre Cultural de la Caixa de Pensions

26 novembre a les 21 h.

VOVKA ASHKENAZY, piano

Obres de: Chopin i Rachmaninov

Palau de la Música Catalana

5 desembre a les 21 h.

THE STARS OF FAITH

Espirituals negres i Gospel

Centre Cultural de la Caixa de Pensions

10 desembre a les 21 h.

EMILE NAOYMOFF, piano

Obres de: Bach, Mozart, Brahms, Naoymoff i Stravinsky

Venda anticipada de localitats al Palau de la Música Catalana (c/. Amadeu Vives, 1) d'11 a 13 h. i de 17 a 21 h. tots els dies laborables tret dels dissabtes al matí.

VI FESTIVAL DE MÚSICA ROMÀNTICA

«FRANZ SCHUBERT»

Del 14 de gener al 6 de febrer de 1986

IX SETMANA DE MÚSICA RELIGIOSA

Del 6 al 21 de març de 1986

IX FESTIVAL DE MÚSICA ANTIGA

Del 14 al 29 de maig de 1986

CICLE INTERNACIONAL DE JOVES PIANISTES

Del 26 de novembre de 1985 al 29 d'abril de 1986

Informació: Per a detalls de programació, intèrprets i preus, cal adreçar-se al Palau de la Música Catalana, 301 11 04 o a l'Obra Social de la Caixa, tel. 302 54 54

FUNDACIÓN CAJA DE PENSIONES

THE DANCE THEATRE OF HARLEM

Aquesta companyia de ballet fou fundada l'any 1969 per Arthur Mitchell, un prestigiós ballari que s'havia distingit considerablement amb el New York City Ballet. La seva intenció, en crear aquesta companyia, era retre tribut a la gent del barri neoyorquí de Harlem, especialment arran de l'assassinat de Martin Luther King, Jr., donant-los així una formació que incrementés la vida cultural i artística del barri.

D'aleshores ençà, el Dance Theatre of Harlem ha esdevingut una escola capdavantera en la història del ballet clàssic nord-americà, aportant-hi una visió genuïnament americana, nodrida a la mateixa ciutat que l'havia vist néixer.

D'altra banda, el barri de Harlem contenia indubtablement gent de talent apta per a les arts de l'espectacle, que no s'hauria pogut manifestar sense una empresa com aquesta, orientada com una conquesta d'un sector social desatès per part del ballet clàssic, per tal d'aconseguir que el seu camp s'estengués i arribés a aquests grups humans que el desconeixien o no podien dedicar-s'hi.

Primerament, doncs, s'inicià com una escola de dansa. Va créixer ràpidament, ja que aviat es va arribar a la xifra de 1.000 alumnes anuals de matrícula. Hi anaven estudiants procedents de tots els Estats Units i fins i tot de l'estranger. Avui dia són nombrosíssims els alumnes de la companyia que han obtingut llocs destacats en tots els camps del ballet, incloent fins i tot els que porten els aspectes administratius, escenogràfics, de vestuari, etc., de companyies de ballet d'altres poblacions.

Un cop endegada l'escola, Arthur Mitchell i Karel Shook, els seus directors artístics, van crear el Dance Theatre of Harlem com a companyia de ballet. Els èxits assolits en tots els camps des dels primers moments, a més d'altres conseqüències positives, tingueren la virtut de fer que s'obriessin les portes de diversos teatres que no acceptaven artistes de raça negra, als ballarins del Dance

Theatre of Harlem i a liquidar; successivament, aquesta política discriminatòria.

El nombre de funcions de dansa dutes a terme per la companyia ha augmentat en proporció meteòrica, i avui dia, a més de les temporades normals de ballet de la seu de Nova York, el Dance Theatre of Harlem duu a terme extenses gires que l'han dut a actuar repetidament a Londres (darrerament al Covent Garden) i a diversos altres països europeus i d'altres continents. També han obtingut el màxim reconeixement nacional, als Estats Units, en actuar com a companyia invitada en la inauguració de temporada del Kennedy Center de Washington, en presència del President dels Estats Units, i d'haver actuat, a més, en una sessió especial a la Casa Blanca, amb motiu de la visita oficial de la Primera Ministre britànica, Margaret Thatcher, als EUA.

Avui dia, per tant, el Dance Theatre of Harlem pot equiparar-se, després d'un historial de només setze anys, amb les més grans companyies internacionals de dansa clàssica. Com diuen els seus responsables, el Dance Theatre of Harlem, en trencar amb la tradició, n'ha creat una de nova.

La companyia és formada per 46 ballarins, l'edat dels quals va dels quinze o setze anys fins al trenta, aproximadament, i inclou homes i dones de totes les races. El repertori és indistintament clàssic, modern i ètnic, i actualment inclou més de vuitanta ballets diferents. Amb aquestes obres i les noves que s'hi van incorporant, el Dance Theatre of Harlem munta un mínim de sis programes mensuals en la temporada oficial que duu a terme a Harlem, i que comprèn des del novembre fins al juny de cada any. També es realitzen visites a altres ciutats i hi ha una programació especial que inclou conferències sobre l'art del ballet i que ens realitzen a centres cívics, a hospitals, escoles, llars d'invàlids i ancians, etc.

Ferràn Contreras

JOYERO

M. Pérez Cabrero, 4 Tel. 201 33 00 Barcelona-21 (junto Turó Park)

ARTHUR MITCHELL

Aquest ballari va néixer a la ciutat de Nova York el 1934. Tot seguit va demostrar un interès excepcional pel món de les arts musicals i un conseller de l'escola superior a la qual assistia el va orientar a inscriure's a l'Escola Superior de les Arts Escèniques de Nova York (New York City's High School for the Performing Arts). Ja com a estudiant va aparèixer en nombroses sessions de ballet i fins i tot obtingué un permís per anar a interpretar un paper en unes representacions a París de l'òpera *Four Saints in Three Hours*, de Virgil Thomson. En tornar a Amèrica fou premiat amb el guardó anual de l'Escola Superior, on per primer cop era un ballari masculí el que rebia aquesta distinció.

Guanyà successives beques i estudià, per pròpia elecció, amb la que li va oferir la School of American Ballet. Alhora actuava amb diverses companyies, especialment amb el New Dance Group i les companyies de Donald MacKayle, Sophie Maslow i Anna Sokolow. Actuà també a Broadway en alguns *musicals*, com *House of Flowers*, de Harold Arlen i Truman Capote.

Féu després una gira amb la John Butler Company per Europa, i en tornar li fou ofert un lloc en el New York City Ballet (1955). El seu debut amb aquesta companyia, que suposava la seva consagració definitiva, tingué lloc amb el *Western Symphony*, de Hersky Kay, amb coreografia de George Balanchine. Aviat esdevingué un primer ballari i durant els quinze anys següents realitzà papers que comprenien pràcticament tot l'extensíssim repertori de la companyia. A més, actuà també com a artista invitada a d'altres companyies i a espectacles operístics, *musicals*, etc., ja que una de les característiques d'Arthur Mitchell és la seva gran versalitat. Així, per exemple, el

trobem com a coreògraf en el Festival de Jazz de Newport, com a membre d'una companyia internacional de dansa que actuà al Festival dels Dos Mons, de Spoleto, o com a intèrpret de diversos espectacles teatrals i musicals, tant a Broadway com a altres localitats d'Amèrica.

El 1966 esdevingué director artístic de l'American Dance Company que participà ja en el primer Festival d'Art Negre, de Dakkar (Senegal). El govern dels Estats Units li confià l'organització i creació de la Companhia Nacional de Bailado del Brasil. Viatjà, per tant, sovint a aquell país, però arran de l'assassinat de Martin Luther King, Jr., se sentí inclinat a reflexionar i decidí tornar als Estats Units per crear una organització estable que permetés enriquir la vida dels seus compatriotes.

Finalment, el 1969, amb l'ajut de la Fundació Ford i el d'amics i col·legues, pogué fundar el Dance Theatre of Harlem, organització que no actua per mòbils econòmics. El caràcter modèlic de l'organització creada el dugué a fer diverses conferències a la Harvard Business School.

D'aleshores ençà les distincions guanyades per Arthur Mitchell han estat innumbrables, des de la invitació al iot reial de S. M. la reina Isabel II d'Anglaterra, quan aquesta visità oficialment els EUA l'any 1976, fins a l'emissió filatèlica referida a la dansa, creada pels Estats Units l'any 1978, per a la qual es va dissenyar una emissió especial de sobres commemoratius amb la seva imatge treta d'una fotografia d'una interpretació seva.

Actualment és membre de la Comissió d'Afers Culturals de la Ciutat de Nova York (d'ençà del 1982) i participa en nombroses iniciatives culturals, cíviques i artístiques dels Estats Units.

ROYALE AMBREE

la fragancia que gusta compartir

LEGRAIN
PARIS

KAREL SHOOK

Nascut a Renton, Washington, va començar la carrera com a actor infantil al Seattle Repertory Theater. Va guanyar una beca a l'edat de tretze anys per a la Cornish School of Allied Arts, on l'encaminaren cap al ballet, ateses les seves ja visibles qualitats per aquest art. Més tard fou membre del Ballet Russe de Monte-Carlo i va pertànyer durant una temporada al New York City Ballet. Dirigí el departament de ballet de la Katherine Dunham School i quan aquesta entitat tancà va establir la seva pròpia escola, la Studio of Dance Arts, de la qual ha sortit un gran nombre de ballarins i coreògrafs de color. Del 1959 al 1968 fou primer professor i mestre de ballet del Nederlands Ballet; aquest darrer any tornà als EUA on, invitat per Arthur Mitchell, esdevingué co-director amb aquest del Dance Theatre of Harlem.

A més de mestre especialment dotat, és coreògraf (va fer la coreografia de vint-i-quatre ballets de tota mena per al Nederlands Ballet) i ha escrit diversos llibres sobre temes de ballet, a més de llibres de poemes. És, a més, escultor i compositor. Ha estat al capdavant de cursos de tècnica balletística a moltes ciutats europees i americanes, des d'Estocolm fins a Barcelona i Sevilla, i des de Monte-Carlo a Wichita i, naturalment, Nova York.

*ELS MÉS
SOFISTICATS DELS
GRANS COTXES
ALEMANYS*

*L'avançada tecnologia
d'Audi ofereix cotxes amb
tracció davantera.
Tracció a les quatre rodes.*

*Motors de cinc cilindres i
el més petit coeficient
aerodinàmic del món en
un cotxe de sèrie.*

Prades

BARCELONA
Tel. 300 87 11

MATARÓ
Tel. 790 38 40

BADALONA
384 02 51

GRANOLLERS
870 30 54

Xarxa Seat. La garantía més forta

EL DANCE THEATRE OF HARLEM

Esta compañía se fundó en 1969 por iniciativa de Arthur Mitchell, un prestigioso bailarín que se había distinguido considerablemente con el New York City Ballet. Su intención, al crear esta compañía, era rendir tributo a la gente del barrio neoyorquino de Harlem, especialmente con motivo del asesinato de Martin Luther King, Jr., dándole así una formación que incrementara la vida cultural y artística del barrio.

Desde entonces, el Dance Theatre of Harlem se ha convertido en una escuela adelantada en la historia del ballet clásico norteamericano, aportando a la misma una visión genuinamente americana, nutrida en la misma ciudad que lo vio nacer.

Por otro lado, el barrio de Harlem contenía indudablemente gente de talento apta para las artes del espectáculo, que no hubiera podido manifestar esa aptitud sin una empresa como ésta, orientada como conquista de un sector social desatendido en el campo del ballet clásico, para conseguir que su campo se extendiera y llegara a estos grupos humanos que lo desconocían o no podían dedicarse a él.

Primeramente, pues, se inició como una escuela de danza. Creció rápidamente, ya que pronto se llegó a la cifra de 1.000 alumnos anuales de matrícula. Llegaban a sus filas estudiantes procedentes de todos los estados del país e incluso del extranjero. Hoy en día son numerosísimos los alumnos de la compañía que han obtenido puestos destacados en todos los campos del ballet, incluyendo hasta los que llevan los aspectos administrativos, escenográficos, de vestuario, etc., de compañía de otras poblaciones.

Una vez arrancó la escuela, Arthur Mitchell y Karel Shook, sus directores artísticos, crearon el Dance Theatre of Harlem como compañía de ballet. Los éxitos alcanzados en todos los campos desde los primeros momentos, además de otras consecuencias positivas, motivaron que se abrieran las puertas de varios teatros que no aceptaban artistas de raza negra, a los bailarines

del Dance Theatre of Harlem y que, en lo sucesivo, quedara liquidada esta política discriminatoria.

El número de funciones de danza llevadas a cabo por la compañía ha aumentado en proporción meteórica, y hoy en día, además de las temporadas regulares de ballet en la sede de Nueva York, el Dance Theatre of Harlem lleva a cabo extensas giras que lo han llevado a actuar repetidamente en Londres (últimamente en el Covent Garden) y en otros varios países europeos y de otras continentes. También han obtenido el máximo reconocimiento nacional, en Estados Unidos, al actuar como compañía invitada en la inauguración de temporada del Kennedy Center de Washington, en presencia del Presidente de los Estados Unidos, y por haber actuando, además, en una sesión especial en la Casa Blanca, con motivo de la visita oficial de la Primer Ministro británica, Margaret Thatcher, a los Estados Unidos.

Hoy en día, por lo tanto, el Dance Theatre of Harlem puede equipararse tras un historial de sólo dieciséis años, con las mayores compañías internacionales de danza clásica. Como dicen sus responsables, el Dance Theatre de Harlem, al romper con la tradición, ha creado una tradición nueva.

La compañía está actualmente formada por 46 bailarines, cuya edad oscila entre los quince o dieciséis años y los treinta, aproximadamente, e incluye hombres y mujeres de todas las razas. El repertorio es indistintamente clásico, moderno y étnico, y comprende actualmente más de ochenta ballets distintos. Con estas obras y las nuevas que se van incorporando al repertorio, el Dance Theatre of Harlem presenta un mínimo de seis programas mensuales en la temporada oficial que lleva a cabo en Harlem, y que comprende desde noviembre hasta junio de cada año. También se realizan visitas a otras ciudades, y hay una programación especial que incluye conferencias sobre el arte del ballet y que se realizan en centros cívicos, hospitales, centros de enseñanza, hogares de inválidos y ancianos, etc.

Martini Dry el Seco que más invita

MARTINI

Martini, M&R
are registered Trade Marks

THE DANCE THEATRE OF HARLEM

PROGRAMA 1

TROY GAME

Coreògraf: Robert North
Compositor: Bob Downes

GISELLE

Coreògraf original: Jean Coralli i Jules Perrot
Adaptació per al Dance Theater of Harlem:
Frederic Franklin
Compositor: Adolphe Adam

Funció de Gala

Dimarts, 8 d'octubre, a les 21 h.
funció núm. 1, torn A

Dimecres, 9 d'octubre, a les 21 h.
funció núm. 2, torn C

Dijous, 10 d'octubre, a les 21 h.
funció núm. 3, torn B

Dissabte, 12 d'octubre, a les 17 h.
funció núm. 5, torn T

Giselle

EL PROGRAMA D'AVUI

Sens dubte l'interès del programa d'avui resideix bàsicament en aquesta versió particular de l'obra immortal d'Adolphe Adam, *Giselle* en adaptació de Frederic Franklin a l'univers i a la problemàtica negro-americana. *Giselle* és una d'aquelles obres que esdevenen una fita en la història del ballet perquè acumula tot un seguit de valors que hem convingut en denominar Romanticisme, aquest fenomen que tan bé s'escau amb el gènere del ballet.

Inspirat en una història de Théophile Gautier, aquell crític i llibretista del París romàntic, la història ens transporta a la sensibilitat delicada i una mica decadent de l'època. Inspirat en la llegenda germànica de les Willis, escrita per Heine, Gautier, en col·laboració amb Saint-Georges escriví una història d'amors frustrats, primer tot ells encís, després desesperació, que acaben rodejats pels ésser il·lusoris, les Willis, restes de les ànimes de les noies mortes encara donzelles. La coreografia, confiada a Jean Coralli i Jules Perrot seguia en la mateixa línia de les innovacions introduïdes per la *Sylphide* de 1832, en especial el «tutú» i les puntetes i recorria a la pantomima com a nexa dramàtic que unia els diferents episodis singulars.

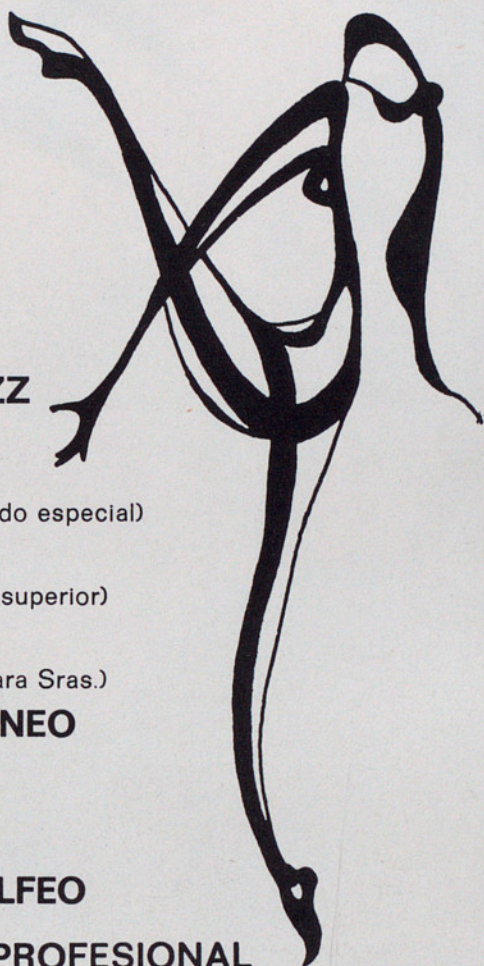
Adolphe Charles Adam (1803-1856) ocupa un estol d'anys que defineixen plenament el Romanticisme; estudiant d'escassa voluntat, fou Boièldieu qui l'animà a potenciar l'instint melòdic que l'hi descobrí fins a fer-li guanyar el segon Premi de Roma el 1825. La seva producció musical se centrà bàsicament en el gènere que atreia més

públic en el moment, l'opéra-comique (*Le postillon de Longjumeau*, *Si j'étais roi*, que van servir per a inspirar els nostres compositors de sarsueles), i en el camp de la música de ballet, sempre menys compromesa que la de l'òpera seriosa. En qualsevol cas, *Giselle* li ha servat un lloc d'honor en l'estol de compositors romàntics.

Arthur Mitchell, en la seva primera visita a Louisiana quedà força impressionat pel misteri que conserven aquelles terres del sud, antigament escenari de rivalitats racials i ideà convertir *Giselle* en una *Creole Giselle*, és a dir en vincular la fantasiosa història de Gautier a les fantasioses i no menys dramàtiques històries que glatien en aquelles terres. Així evidencià un dels capítols de la història de les llibertats del poble de Louisiana. Segons el costum d'aquelles terres no era possible el casori entre una filla d'un negre alliberat i el fill de la família que l'havia alliberat. Aquest és el nexa dramàtic que condueix la *Giselle* criolla per viaranys sociològicament molt diferents.

El ballet s'inicia a la granja de Madame Berthe on tothom està dedicat als afers quotidians. Giselle, enamorada d'Albert, convida als presents a sumar-se a la dansa que vol iniciar. Hilarion, que estima Giselle, enganya Giselle respecte a l'amor d'Albert fins al punt de produir-li la mort.

En el segon acte Hilarion cerca Giselle en el bosc, prop de la seva tomba i hi troba la mort; Albert, en canvi, arriba amb flors per a l'estimada però Giselle està decidida a salvar-lo i aconsegueix retardar el poder de les Willis fins a la sortida del sol.

GIMNASIA JAZZ

(Niños-niñas)

BALLET

(Niñas 4-7 años, método especial)

CLÁSICO

(Debutantes, medio y superior)

JAZZ

(Cursos especiales para Sras.)

CONTEMPORANEO

ESPAÑOL

MODERNO

CLAQUÉ

GUITARRA-SOLFEO

ENSEÑANZA PROFESIONAL

**Centro de danza
y gimnasia**

RIO DE ORO

Río de Oro, 28 (Junto Parque Santa Amelia)
Tel. 204 46 29

MAJORICA®

Joyas y Perlas
Joies i Perles

EL PROGRAMA DE HOY

Sin duda alguna el interés del programa de hoy reside en esta versión particular de la obra inmortal de Adolphe Adam, Giselle, en adaptación de Frederic Franklin al universo y a la problemática negro-americana. Giselle es una de aquellas obras que poco a poco se convierten en un hito en la historia del ballet porque acumulan toda una serie de valores que hemos convenido en llamar Romanticismo, es decir, este fenómeno que tan bien encaja con el género del ballet.

Inspirado en una historia de Théophile Gautier, aquel crítico y libretista del París romántico, la historia nos transporta a la sensibilidad delicada y un poco decadente de la época. Inspirado en la leyenda germánica de las Willis escrita por Heine, Gautier, con la colaboración de Saint-Georges escribió una historia de amores frustrados, primeramente llenos de encanto, después, de desesperación, que acaban rodeados por aquellos seres ilusorios, las Willis, restos de las almas de las muchachas muertas antes del matrimonio.

La coreografía fue confiada a Jean Coralli y a Jules Perrot que siguieron en la misma tesitura de las innovaciones introducidas por la Sylphide de 1832, en especial el «tutú» y las puntas, y recorría a la pantomima como nexo dramático que unía los diferentes episodios singulares.

Adolphe Charles Adam (1803-1856) vive durante unos años que han definido plenamente el Romanticismo; estudiante de escaso provecho, fue Boieldieu quien le animó a potenciar el instinto melódico que descubrió en él hasta hacerle ganar el segundo Premio de Roma en 1825. Su producción musical se centró básicamente en el género que atraía más público en aquellos años, es decir, el de la ópera-comique: (Le postillon de Longjumeau,

Si j'étais roi, obras que inspiraron a nuestros zarzuelistas pocos años después), y al campo de la música de ballet, siempre menos comprometida que la de la ópera sería. En cualquier caso, Giselle le ha reservado un lugar de honor en el conjunto de los compositores románticos. Arthur Mitchell, en su primera visita a Louisiana quedó muy impresionado por el misterio que conservan aquellas tierras del sur, antiguamente escenario de rivalidades raciales e ideó convenir Giselle en una Creole Giselle, es decir, vincular la fantástica historia de Gautier a las fantásticas y no menos dramáticas historias que pervivían en aquellas tierras. Así puso en evidencia uno de los capítulos de la historia de las libertades del pueblo de Louisiana.

Según el hábito de aquellas tierras no era posible la boda entre la hija de un negro libertado y el hijo de la familia que lo había liberado. Este es el nexo dramático que conduce la Giselle criolla por vericuetos sociológicamente muy diferentes.

El ballet se inicia en la granja de Madame Berthe, en donde todo el mundo está dedicado a las tareas cotidianas. Giselle, enamorada de Albert, invita a todos los presentes a sumarse a la fiesta que va a iniciar con un baile. Hilarión, por su lado, para conservar el amor de la muchacha, intenta ciertas historias que provocan a Giselle la incertidumbre sobre el amor de Albert y la muerte. En el segundo acto Hilarión busca a Giselle en el bosque, cerca de su tumba pero cae muerto presa de las fuerzas de la noche; Albert, que también llega en busca de la tumba de Giselle, para depositar en ella unas flores, entenece al espíritu de la muchacha que lucha toda la noche con sus compañeras Willis para evitar que le provoquen la muerte hasta que la salida del sol alivia sus temores y Albert puede volver vivo a casa.

**CAN
BORRELL**

MAS CATALÀ

**RESTAURANT
I HABITACIONS (8)**

**MERANGES
LA Cerdanya**

**CUINA CATALANA
DISTINGIDA
AMB PREMIS
NACIONALS
I INTERNACIONALS**

Vosaltres sou persones sensibles
i estimeu l'art

Nosaltres també.

Us oferim el nostre petit món,
pensat per a vosaltres.

**CURSETS DE CUINA
(Octubre-Novembre)**

CAPS DE SETMANA

FESTES NADALENQUES

RESERVES MOLT ANTICIPADES

Tel. (972) 88 00 33

THE DANCE THEATRE OF HARLEM

PROGRAMA 2

SÉRÉNADE

Coreògraf: George Balanchine
Compositor: Piotr I. Txaikovsky

VOLUNTARIES

Coreògraf: Glen Tetley
Compositor: Francis Poulenc

L'OCELL DE FOC

Coreògraf: John Taras
Compositor: Igor Stravinsky

Divendres, 11 d'octubre, a les 21 h.
funció núm. 4, torn C

Diumenge, 13 d'octubre, a les 17 h.
funció núm. 6, torn T

Dimarts, 15 d'octubre, a les 21 h.
funció núm. 7, torn B

Dimecres, 16 d'octubre, a les 21 h.
funció núm. 8, torn A

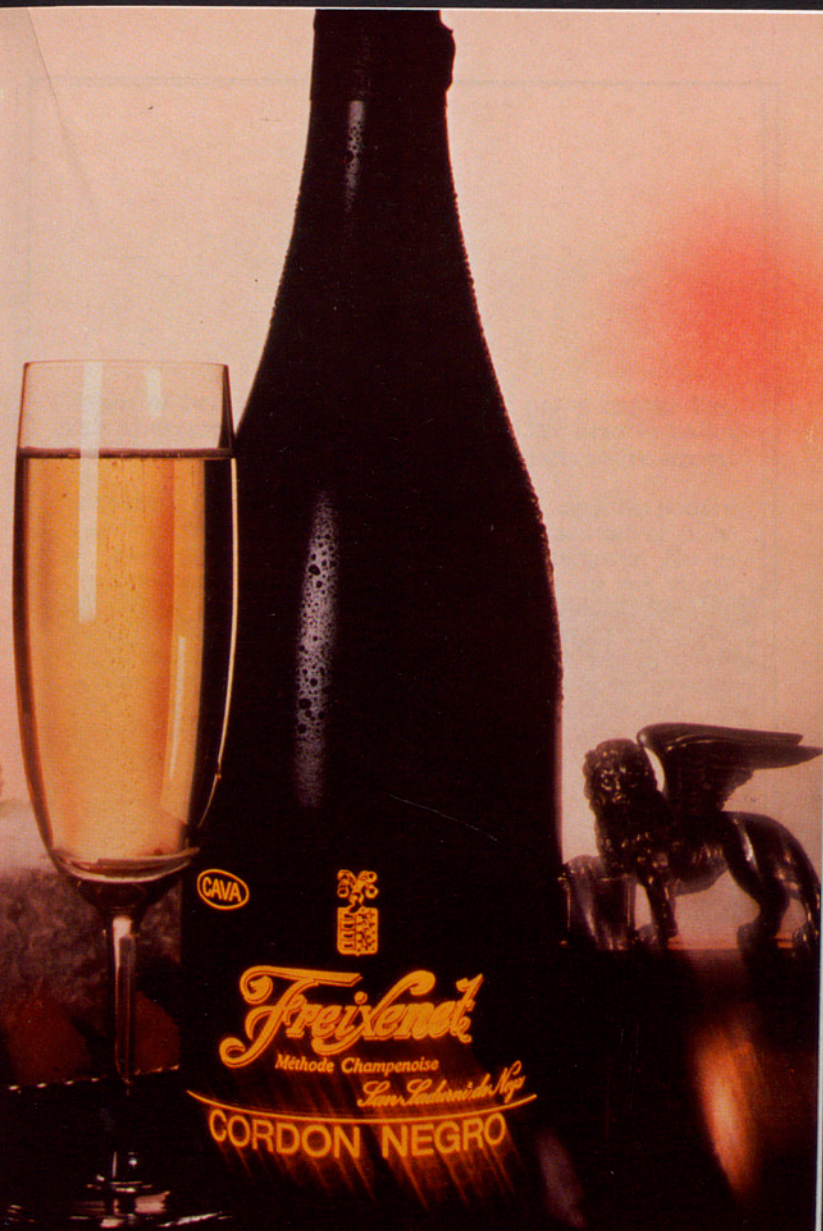
EL PROGRAMA D'AVUI

Tres programes de perfils molt diferents ocupen l'espectacle d'avui; el primer d'ells, *Sérénade*, inspirat en música de Txaikovsky, és el primer ballet creat per Georges Balanchine a Amèrica; el substracte musical ens remet a la *Serenata per a cordes* del compositor rus, op. 48, escrita pels voltants del 1880. En qualsevol cas fer referència a Txaikovsky no és casual donada la seva vinculació a l'univers rus, tan propens a aquest gènere a causa de les estretes vinculacions que mantenia amb París la capital del ballet al segle XIX, i per la particular predisposició del compositor nascut a Votkinsnk el 1840 i mort a Sant Petersburg el 1893. Ballets tan cèlebres com *El llac dels cignes* (1877), *La bella dorment del bosc* (1890) o el *Trencanous* (1892) el colloquen entre els més insignes representants del ballet dolç i acadèmic que tant furor despertà al llarg del segle XIX i en els primers lustres del nostre segle.

Aquesta és la tessitura en què es mou la música de la serenata, les melodies de la qual són un viu reflex de la placidesa neoromàntica que de tant en tant el mateix Txaikovsky paladejava enmig de les neurosis que li amargaren l'existència.

El ballet, tal com es presenta avui, fou estrenat el 9 de juny del 1934 pels estudiants de la School of American Ballet a White Plains, Nova York. A partir d'aleshores i, donada la fama del coreògraf rus que n'avalava la qualitat, ha estat reprès per diverses companyies, entre elles la American Ballet Caravan (1941), el Ballet Russe de Monte-Carlo (1943), pel ballet de l'Opéra de París (1947) i pel New York City Ballet (1949).

El següent espectacle, *Voluntaries*, presenta un caire més obert com el seu nom indica; tret de la tradició improvisativa dels grans intèrprets d'orgue o de trompa, compta amb una coreografia de Glen Tetley. La música està tretada del *Concert per a orgue i orquestra* de Francis Poulenc, (1899-1963), compositor francès que formà part del grup dels Sis francès al costat de Germaine Tailleferre, Georges Auric, Honegger, Milhaud i Durey. La seva inclinació religiosa el conduí a escriure partitures tan significatives com *Diàlegs de Carmelites*, segons el tema novellat per Georges Bernanos (1957); aquest *Concert per a orgue i orquestra* no n'està lluny, com tampoc ho està el ballet confegit per Glen Tetley que té en compte la funció o servei que exercien les improvisacions a

Por el León

El anuncio para TV de CORDON NEGRO ha ganado el León de Plata en el «32 Festival International du film publicitaire Cannes 1985». Acontecimientos como éste se celebran universalmente.

CORDON NEGRO FREIXENET, el cava apreciado en todo el mundo por sus peculiares características de aroma y sabor. Hay placeres que son universales.

CORDON NEGRO
El Cava Universal

Voluntaries

l'orgue al bell mig del servei litúrgic per a captar l'esperit contemplatiu del temple cristià. Per això el ballet és concebut com un seguit d'improvisacions sobre aquest tema.

Finalment, *L'ocell de foc* és ja un clàssic, com ho podien ésser les obres de Txaikovsky abans esmentades, si bé les seves dimensions són d'una altra categoria. No és casualitat que també Igor Stravinsky fos un rus vinculat a París en els primers anys de dur treball. Com és sabut, Sergei de Diaghilev, l'empresari astut i culte que sabé exportar els ballets russos, que havien tingut arrels parisenques i fer-los populars i definitius a la pròpia metròpoli, encarregà a diversos compositors, pintors, directors d'orquestra i ballarins, successives col·laboracions que esdevingueren fites no només en el camp de la coreografia sinó també en el camp de la composició, de les arts plàstiques i, en general, en l'avantguardisme militant dels primers anys del segle. Igor Stravinsky inicià la seva carrera, precisament amb aquest ballet, *L'ocell de foc* que, naturalment, provocà singulars protestes entre el públic benestant de la capital parisenca quan el 1910 fou estrenat; tot i això, era evident que aquest ballet estava condemnat a l'èxit més rotund com així fou i continua essent, tant en versions coreogràfiques com en les nombroses versions orquestrals que se n'han fet. Precisament aquest ballet d'avui s'inspira en la suite arreglada pel mateix compositor el 1945.

Aquell 25 de juny del 1910, els decorats de Golovin, el vestit de l'ocell de Basket, la coreografia de Fokin i la interpretació de Tamara Karsavina, Michel Fokin, Enrico Cecchetti i Vera Fokina obriren les portes als primers esbossos del que després seria el ballet abstracte. L'escenari s'obre amb la visió del jove caçador que descobreix l'ocell de foc, un animal fantàstic que, un cop és capturat pel jove caçador, li descobreix el poder meravellós que tenen les seves plomes; a canvi d'una d'elles s'avé a deixar-lo anar. Ara el jove es dirigeix a un jardí en el qual dotze bellíssimes donzelles dansen; el jove s'enamora d'una d'elles i la persegueix, però ella li confessa que no pot fugir perquè és pressonera del malvat Katxei. Amb l'ajut de la ploma meravellosa i l'ocell que retorna, el jove pot desfer l'encanteri que pesa sobre les donzelles, fer desaparèixer el malvat tirà i alliberar les noies.

CON TODA SEGURIDAD

Con toda la seguridad que suponen ciento veinte años de experiencia, al servicio de miles de personas y entidades que han depositado su confianza en nosotros.

Más de un siglo de historia de una compañía que se esfuerza, día a día, en ofrecer mayor eficacia a sus clientes. Con decidida voluntad de servicio y modernización.

Y seguimos adelante. Cubriendo las necesidades derivadas del progreso. Abriendo caminos.

Trazándonos nuevas metas. Con la vista puesta siempre en el futuro, para que todos aquellos que confían en nosotros puedan sentirse más seguros.

Así es La Unión y El Fénix Español. Todo un símbolo de solvencia y solidez.

LA UNION Y EL FENIX ESPAÑOL.

Su Compañía de Seguros de toda la vida.

EL PROGRAMA DE HOY

Tres programas de perfiles muy diferentes ocupan el espectáculo de hoy; el primero de ellos, *Sérénade*, inspirado en música de Tchaikovsky, es el primer ballet creado por Georges Balanchine en América. El substrato musical nos remite a la *Serenata* para cuerdas, op. 48, del compositor ruso, escrita hacia 1880. En cualquier caso, hacer referencia a Tchaikovsky no es casual dada su vinculación al universo ruso tan propenso a este tipo de producciones a causa de las estrechas vinculaciones que mantenía con París, la capital del ballet en el siglo XIX, y por la particular predisposición del compositor nacido en Votkinsk en 1840 y muerto en San Petersburgo en 1893. Ballets tan célebres como *El lago de los cisnes* (1877), *La bella durmiente del bosque* (1890) y *Cascanueces* (1892), lo colocan entre los más insignes representantes del ballet dulce y académico que tanto furor despertó a lo largo del siglo XIX y en los primeros lustros del siglo XX.

Esta es la tesitura en que se mueve la música de la serenata, cuyas melodías son un vivo reflejo de la placidez neorromántica que de vez en cuando el mismo Tchaikovsky saboreaba en medio de las neurosis que le amargaron la existencia.

El ballet, tal como se presenta en nuestros días, fue estrenado el 9 de junio de 1934 por los estudiantes de la School of American Ballet en White Plains, Nueva York. A partir de entonces, y dada la fama del coreógrafo ruso que le aumentaba el mérito, ha sido recuperado por diversas compañías, entre ellas la American Ballet Caravan (1941), el Ballet Russe de Monte Carlo (1943), por el Ballet de la Opéra de París (1947) y por New York City Ballet (1949).

El siguiente espectáculo, *Voluntaries*, presenta un aspecto más abierto como su nombre indica; sacado de la tradición improvisadora de los grandes intérpretes de órgano o de trompeta, cuenta con una coreografía de Glen Tetley. La música está sacada del *Concert pour orgue et orchestre* de Francis Poulenc (1899-1963), compositor francés que formó parte del Groupe des Six al lado de Germaine Tailleferre, Georges Auric, Arthur Honegger, Darius Milhaud y Durey. Su inclinación religiosa lo llevó a escribir partituras tan significativas como *Diálogos de Carmelitas* según el tema novelado por Georges Bernanos (1957); este concierto no queda muy distante de estos sentimientos como tampoco el ballet confeccionado por Glen Tetley que tiene en cuenta la función o servicio que ejercían las improvisaciones al órgano en medio del servicio litúrgico para captar el espíritu con-

La natura és l'origen de totes les coses bones.

Yoghourts, flam, cremes, formatges...
—aliments frescos i naturals—

templativo del templo cristiano. Por eso el ballet está concebido como una suite de improvisaciones sobre este tema. Finalmente, El pájaro de fuego es ya un clásico como lo podía ser cualquiera de las obras de Tchaikovsky antes mencionadas, aunque sus dimensiones son de otra categoría. No es casualidad que también Igor Stravinsky fuese un ruso vinculado a París en los primeros años de duro trabajo.

Como es sabido, Sergei de Diaghilev, el empresario astuto y culto que supo exportar los ballets rusos, que habían tenido raíces parisinas para hacerlos populares y definitivos en la propia metrópoli, encargó a diversos compositores, pintores, directores y bailarines, sucesivas colaboraciones que se han convertido en hitos no sólo en el campo de la coreografía sino también en el campo de la composición, de las artes plásticas y, en general, en el del vanguardismo militante de los primeros años del siglo. Igor Stravinsky inició su carrera precisamente con este ballet, El pájaro de fuego, que, naturalmente, provocó singulares protestas entre el público bienpensante de la capital parisina cuando fue estrenado en 1910. A pesar de ello, era evidente que este ballet estaba condenado al éxito más rotundo como así fue y continúa siendo, tanto en versiones coreográficas como en las numerosas versiones orquestales que se han hecho de él. Precisamente este ballet de hoy se inspira en una suite arreglada por el propio compositor en 1945.

Aquel 25 de junio de 1910, los decorados de Golovin, el vestido del pájaro de Bakst, la coreografía de Fokin y la interpretación de Tamara Karsavina, Michel Fokin, Enrico Cecchetti y Vera Fokina abrieron las puertas a los primeros esbozos de lo que después sería el ballet abstracto.

El escenario se abre sobre una visión del joven cazador que descubre el pájaro de fuego, un animal fantástico que, una vez es capturado por el joven cazador, le muestra el poder maravilloso que tienen sus plumas; a cambio de una de ellas el joven accede a dejarlo volar. Ahora el muchacho se dirige a un jardín en el que doce bellísimas vírgenes bailan; el cazador se enamora de la más bella de todas y la persigue, pero ella le confiesa que no puede huir del jardín por hallarse, ella y todas sus compañeras, prisioneras del malvado Kachei. Con la ayuda de la pluma y del pájaro que vuelve, el joven cazador puede deshacer el hechizo que pesaba sobre las jóvenes, hacer desaparecer al malvado, y dar libertad a las muchachas.

NUEVO:
TRATAMIENTO ENERGETICO PARA
UNA PIEL MAS BELLA

LIGNE SPECIFIC PRIORITY

Ahora puede usted ayudar a su piel a recuperarse rápidamente del cansancio cotidiano, con Specific Priority Energy Complex. El nuevo tratamiento energético de Lancaster, que estimula de forma única la renovación natural de las células y, ya al cabo de pocos minutos,

da a su piel un toque de frescor, que se siente y se percibe al instante. Y aún hay más: el nuevo tratamiento energético de Lancaster, Specific Priority Energy Complex, combate las arrugas y la flaccidez, siendo sus resultados visibles desde la primera aplicación.

LANCASTER

THE DANCE THEATRE OF HARLEM

PROGRAMA 3

DOUGLA

Coreografia, música i vestuari: Geoffrey Holde

LE CORSAIRE

Arranjaments coreogràfics: Karel Shook
Música: Riccardo Drigo

LA MER

Coreografia: Domy Reiter-Soffer
Música: Claude Debussy

CARAVANSARAI

Coreografia: Talley Beatty
Músic: Carlos Santana

Dijous, 17 d'octubre, a les 21 h.
funció núm. 9, torn B

Divendres, 18 d'octubre, a les 21 h.
funció núm. 10, torn A

Dissabte, 19 d'octubre, a les 21.30 h.
funció núm. 11, torn C

Diumenge, 20 d'octubre, a les 17 h.
funció núm. 12, torn T

UNA PIEL MAS BELLA

La Mer

EL PROGRAMA D'AVUI

A diferència del programa anterior, aquest ens presenta quatre espectacles en els quals el Dance Theatre of Harlem ha intervingut d'una forma creativa des del principi fins al final. No hi ha, per tant, referència als grans intèrprets i als grans coreògrafs com en el cas anterior, sinó una voluntat de manifestar les pròpies possibilitats interpretatives sobre obres personals. El primer, *Douglas*, compta amb la participació del conjunt de la companyia al principi i al final; al mig assistirem a dos conjunts, el de les dones de verd i el de les dones de negre i un «pas de deux» sobre una creació musical i visual basada en les arrels africanes del conjunt. «Douglas» és el descendent d'un africà i un hindú.

Le corsaire és un bell «pas de deux» bastit especialment per al Harlem Dance Theatre per Karel Shook a partir d'un ballet clàssic del segle passat basat en una història de Lord Byron.

La mer de Debussy és una obra prou coneguda dels afeccionats a les activitats simfòniques. Obra de perfils impressionistes, pensada per a la sala de concerts, ha estat transportada a l'escenari del ballet per Domy Reiter-Soffer. Debussy (1862-1918) deixà tres partitures especialment pensades per al ballet, *Khamma*, *Jeux* i *La boîte à joujoux*, però el caràcter d'algunes de les obres, com és el cas de *La mer* permet aquesta mena d'arranjaments que continuen tenint èxit temporada darrera temporada. El ballet es compon així, d'un pròleg: «La mar enlluernant a mitjanit» i tres escenes, «De l'albada a migdia sobre el mar», «Jocs d'onades» i «Diàleg del vent i de la mar» que intenten penetrar el misteri de la mar i la naturalesa que l'envolta en termes coreogràfics i musicals. Quan Debussy acabà l'obra, el 1903, manifestava la seva sincera passió per la mar i descobria la capacitat de la seva partitura per a palesar aquesta passió particular.

Finalment, *Caravansarail* és una adaptació d'un ballet homònim de Ralph Paul Haze i Talley Beatty, l'autor de l'adaptació. Ens presenta una de les tradicions nord-americanes més divulgades en llur literatura i cinematografia, l'etern viatge acompanyat de la melangia dels indrets per on es passa i del neguit per arribar a bon fi.

EL PROGRAMA DE HOY

A diferencia del programa anterior, éste de hoy nos presenta cuatro espectáculos en los que el Dance Theatre of Harlem ha intervenido de un modo creativo desde el principio al fin. No hay, por lo tanto, referencia a los grandes intérpretes y a los grandes coreógrafos como en el caso anterior sino una voluntad manifiesta de mostrar las propias posibilidades interpretativas sobre obras personales. El primero de ellos, Dougla, cuenta con la participación del conjunto de la compañía al principio y al final; en el medio intervienen dos conjuntos, el de las mujeres de verde y el de las mujeres de negro y un «pas de deux» central que separa ambos conjuntos, sobre una creación musical y visual basada en las raíces africanas del conjunto; «Dougla» es el descendiente de un africano y un hindú.

Le corsaire es un bello «pas de deux» creado especialmente para el Harlem Dance Theatre por Karel Shook a partir de un ballet clásico del siglo pasado basado en una historia de Lord Byron.

La mer, de Debussy, es una obra harto conocida por los aficionados a las actividades sinfónicas. Obra de perfiles impresionistas, pensada para la sala de conciertos, ha sido transportada al escenario del ballet por Domy Reiter-Soffer. Debussy (1862-1918) dejó tres partituras especialmente pensadas para el ballet, Khamma, Juegos y La boîte à jousjoux, pero el carácter de algunas de las obras, como es el caso de La mer, permite este tipo de arreglos que continúan teniendo éxito temporada tras temporada. El ballet se compone así de un prólogo: «El mar resplandeciente a medianoche» y tres escenas, «Del amanecer al mediodía sobre el mar», «Juegos de olas» y «Diálogo entre el viento y el mar», que intentan penetrar el misterio del mar y de la naturaleza que lo rodea en términos coreográficos y musicales. Cuando Debussy acababa la obra en 1903, manifestaba su sincera pasión por el mar y descubría la capacidad de su partitura para poner de manifiesto esta particular pasión. Finalmente, Caravansarail, es una adaptación de un ballet homónimo de Ralph Paul Haze y Talley Beatty, el autor de la adaptación. Nos presenta una de las tradiciones norteamericanas más divulgadas en su literatura y cinematografía, el eterno viaje acompañado de la melancolía de los lugares por los que se transita y por el temor y anhelo de llegar al final.

CURSO 1985-86
Matrícula abierta

BALLET CLASICO
(Niñas/Adultos)

DANZA ESPAÑOLA
(Niñas/Adultos)

JAZZ
(Niñas/Adultos)

SILUETA-JAZZ
(Adultos)

JAZZ AVANZADO

CLASES DE CASTAÑUELAS
(con título)

ESPECIAL SEVILLANAS

THE ROYAL ACADEMY
DANCING OF LONDRES
(con examen y título)

ESCUELA DE DANZA

Gelabert 42-44
(junto Infanta Carlota)
Tel. 321 77 48
08029 BARCELONA

DISCOGRAFIA

GISELLE, Theo Adam

1979 ARCHIV DX 85300 K

Orquestra del Teatre Bolshoi de Moscou. Dir.: Algis Djuraitis.

DECCA 6.41410 AN

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Herbert von Karajan.

1980 DECCA 6.594108.4 DEX

Orquestra del Conservatori de París. Dir.: Jean Martinon.

BELLAPHON RECORDS FANKFURT 62005010

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Anatole Fistoulari.

L'OCELL DE FOC, Igor Stravinsky

1980 PHILIPS 6725017

Orquestra del Concertgebouw d'Amsterdam. Dir.: Sir Colin Davis.

EMI 151-154186/89 Q

Orquestra de l'Òpera de París. Dir.: Seiji Ozawa.

1982 CBS 31 GM

Orquestra Simfònica de Colúmbia. Dir.: Igor Stravinsky.

LA MER, Claude Debussy

1980 EMI 067-143632

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: André Previn.

EMI 065-02953 i 137-54360/33

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan.

DGG 138923

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan.

1981 DGG 2531864

Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Dir.: Carlo-Maria Giulini.

PHILIPS 6514260

Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: Sir. Colin Davis.

CBS 75533

Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Pierre Boulez.

- 1982 DGG 2531056
Orquestra de París. Dir.: Daniel Barenboim.
DECCA 6.35502 EK
Orquestra de la Suisse Romande. Dir.: Ernst Ansermet.
COLOSEUM SCHALLPLATTEN
NURBERG COL 0563
Orquestra Simfònica de Nuremberg. Dir.: Werner Andreas Albert.
- 1983 DGG 413154
Orquestra de l'Òpera de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan.
DECCA 7373053
Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: Sir Colin Davis.
PHILIPS 7500586
Orquestra de la Concertgebouw d'Amsterdam. Dir.: Bernard Haitink.
DECCA/ARGO 2011
Orquestra Hallé. Dir.: John Barbirolli.
EMI 2027
Orquestra de l'Òpera de París. Dir.: John Barbirolli.
DECCA L136
Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Leopold Stokowski.
MERCURY GOLDEN IMPORT SRI 75053
Orquestra Simfònica de Detroit. Dir.: Paul Paray.
- VOLUNTARIES, Francis Poulenc (*Concert orgue i corda*)
- 1982 RCA ZL 30683 AW
Marie Claire Alain. Orquestra Nacional de la Ràdio Televisió Francesa. Dir.: Jean Martinon.
MOTETTE-URSINA SCHALLPL — VERLAG
WIESBADEN 40050
Wolfgang Bretschneider. Orquestra de Cam'ra de Neuss. Dir.: Wilhelm Schepping.
PÄDAGOG. VERL. SCHWANN — BAGEL
DUSSELDORF 2549
Maurice Duruflé. Orquestra Nacional de París. Dir.: Georges Prêtre.
AULOS SCHALLPL. VIERSEN 53543
Harald Feller. Bayer Landesjugendorchester Augsburg. Dir.: Werner Andreas Albert.
TELDEC IMPORT SERVICE HAMBURG T 10077
Michael Murray. Cor i orquestra Simfònica de Atlanta. Dir.: Robert Shaw.

CONSORCI DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

GENERALITAT DE CATALUNYA

AJUNTAMENT DE BARCELONA

SOCIETAT DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

PRESIDENT: Molt Honorable senyor Jordi Pujol
VICE-PRESIDENT: Excellentíssim Sr. Pasqual Maragall
GERENT: Sr. Lluís Portabella

VOCALS:

Honorable senyor Joan Rigol (Generalitat de Catalunya)
Jordi Maluquer (Generalitat de Catalunya)
Montserrat Albet (Generalitat de Catalunya)

Il·lma. Sra. M.ª Aurèlia Campmany
(Ajuntament de Barcelona)

Il·lm. Sr. Jordi Vallverdú (Ajuntament de Barcelona)

Il·lm. Sr. Germà Vidal (Ajuntament de Barcelona)

Honorable senyor Josep M.ª Bricall
(Ajuntament de Barcelona)

Manuel Bertrand (Societat del Gran Teatre del Liceu)

Fèlix M.ª Millet (Societat del Gran Teatre del Liceu)

Josep M.ª Coronas (Societat del Gran Teatre del Liceu)

Maria Vilardell (Societat del Gran Teatre del Liceu)

Carles Mir (Societat del Gran Teatre del Liceu)

SECRETARI: Adrià Álvarez

ADMINISTRADOR: Lluís Andreu
DIRECTOR D'ESCENARI: Didac Monjo
CAP DE PREMSA I REL. PÚBLIQUES: Adelita Rocha
CAP D'ABONAMENTS I TAQUILLES: Josefina Carbonell
CAP D'ADMINISTRACIÓ: Joan Antich
SERVEI MÈDIC: Dr. Enric Bosch
SECRETARIA: Josep Delgado
 Maria Antònia Claramunt
 Maria José García
CAP DE MAQUINISTES: Constançi Anguera
CAP D'ELECTRICISTES: Francesc Tuset
CAP D'UTILLATGE: Jaume Payet
CAP DE SASTRERIA: Remei Mollor
CAP DE MAQUILLATGE: Martha Vázquez

Programes: PUBLI-TEMPO

Comentaris a càrrec dels Drs. Roger Alier, Xosé Aviñoa
i Oriol Martorell, del Departament d'Art de la Uni-
versitat de Barcelona.

Assistència tècnica: JORQUERA HNOS., pianos

NOTES IMPORTANTS: En atenció als artistes i al públic
en general, s'exigeix l'adequada correcció en el vestir
(senyors: americana i corbata), i es prega la màxima
puntualitat; no es permetrà l'entrada a la sala un cop
començada la representació, ni verificar enregistra-
ments, fotografies o filmar escenes de cap mena.

El Consorci del Gran Teatre del Liceu, si les circums-
tàncies ho reclamen, podrà alterar les dates, els pro-
grames o els intèrprets anunciats en aquest programa.

En compliment d'allò que disposa l'Article 92 del Re-
glament d'Espectacles, és prohibit de fumar als pas-
sadissos; hom ha d'utilitzar el Saló del 1r. pis i el
vestíbul de l'entrada.

Accés pel carrer Sant Pau, núm. 1, bis, d'ús exclu-
siu per a minusvàlids.

PORTADA: Josep Mirabent / J. Mestres Cabanes:
Apollo al Pamàs, a la Font de Castàlia (Saló dels Mi-
ralls, Gran Teatre del Liceu).

PRÒXIMES FUNCIONS

MOSES UND ARON

A. Schoenberg

Director d'Orquestra: Uwe Mund

Franz Mazura / Wolfgang Neumann / Suzanne Calabro
Czeslava Slania / Dieter Bundschuh / Volker Horn
Alfred Werner / Michael Davidson / Hans Christian, etc.

Funció de Gala

Dissabte, 2 de novembre, a les 21,30 h.

funció núm. 13, torn C

Dimarts, 5 de novembre, a les 21 h.

funció núm. 14, torn A

Dijous, 7 de novembre, a les 21 h.

funció núm. 15, torn B

Diumenge, 10 de novembre, a les 17 h.

funció núm. 16, torn T

ANDREA CHÉNIER

U. Giordano

Lando Bartolini / Eva Marton / Vicenç Sardinero
Piero de Palma / Montserrat Aparici
Alfonso Echeverría / Rosa M.ª Ysàs / Alfredo Heilbron
Vicenç Esteve, etc.

Director d'Orquestra: Romano Gandolfi

Divendres, 22 de novembre, a les 21 h.

funció núm. 17, torn C

Diumenge, 24 de novembre, a les 17 h.

funció núm. 18, torn T

Dimecres, 27 de novembre, a les 21 h.

funció núm. 19, torn B

Funció de Gala

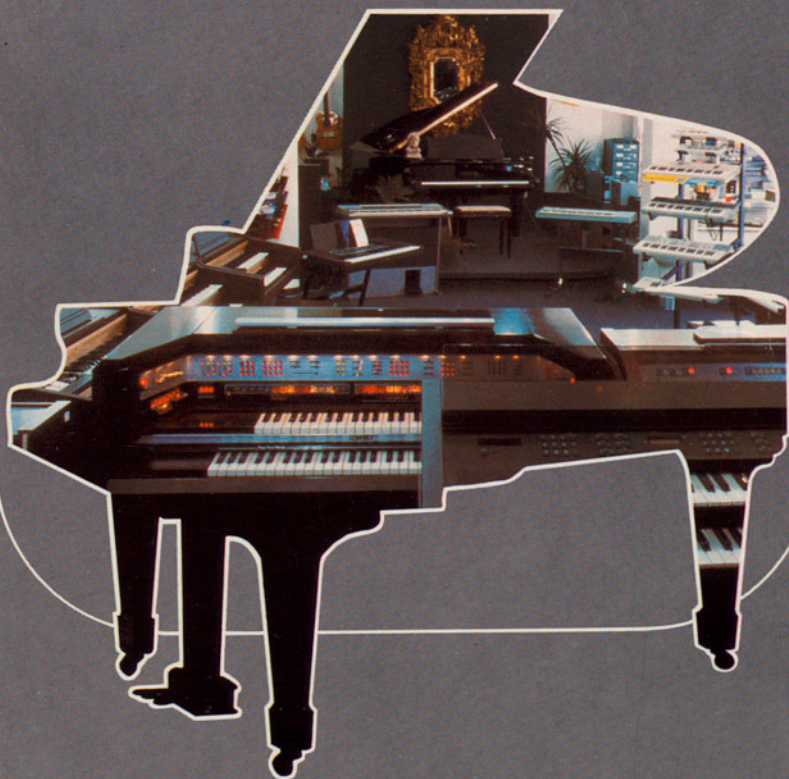
Divendres, 29 de novembre, a les 21 h.

funció núm. 20, torn A

ardingo

PIANOS - ORGUES

INSTRUMENTS MUSICALS

*La Més Gran Organització
al Servei de la Música*

BARCELONA
Muntaner, 300
Tel. 200 81 00

BARBERÀ DEL VALLÈS
BARICENTRO
Tel. 718 97 51

MADRID
Hermosilla, 75
Tel. 435 89 89

MADRID 2
La Vaguada
Tel. 730 48 82

L'AIR DU TEMPS

NINA RICCI
Paris

Le flacon original est signé Lalique.